küll igaühel tarwis, aga palju ajawad teda wäga liiga ahneste taga ja kisuks kas teistel silmad peast wälja, kui aga raha saaks.

Ja mis meie 1) riiete uhkusest peame ütlema? Riided peawad igaühel selgas olema, sest need on ju ihu kateks ja külma pärast tarwis; aga kas riiete uhkust ka just tarwis on? Eks waatame pisut ümber, kuidas sellepoolest lugu on: Mina ei taha ega tohi küll kellegi kohtumõistja olla, aga eks iga tõsise meelega ja mõistlik inimene igapääw ja iseäranis iga pühapääw kuiwa meelega wõi näha, kuidas iseäranis nooremad inimesed riiete uhkuses üsna pöörasteks on läinud, et „mehed saanud sandimardiks, naesterahwas naljakadriks.“ Teenija tüdrukutel ei sünni mitmel enam sitsi, weel wähem kodukujutud riietega kiriku minna, peawad linna walwakas siniseid ja pruunid, ehk lillad j. n. e. olema, otsegu olekswad Paabiloonis kellegi juures õppimas käinud. Ärgu pangu ükski mulle pahaks, ega wõtku wihaks, et ma ehk mõne sõna natuke waljuste räägin, aga igaüks nääb ju isegi, et see mitte wale ei ole. Eks ole waesemad peremehed niihästi linnas kui maal üsna kimpus, et ei jõua enam teenijatele nii suurt palka maksta, kui nende määramata uhkus tarwitab. Sest kui peremees nii palju maksta ega kinkida ei jõua, kui naad

tahtwad, siis ütlewad: „Eks ma lähe ära!“ Seda naad ka teewad ja jääwad mitmed, maal ühest teise ja linnas — kõrtsa mööda hulkujaks — ehk weel hullemate kohtadesse. Mis aitab, et Jumal on mitu aastat wilja lasknud kaswada, kui see ometi enam meieaegist uhkuse auku ei jõua äratäita? Waesed tütarlapsed on isegi oma kergemeele ja uhkuse käe üsna kimpus, et ei jõua kõiki riiete moodisi ja laiasabade krookusi kätteõppida, mis igapääw juure tulewad ja mundetud saawad, et iga pühapääwal kirikus, kiriku all ja poodides kange tegemine on järele passida, mida moodi riided Tirtsu Triinal, Laka Leenal ehk Siidisaba Liisal täna jälle selgas on, et kui koju saaks, kohe hakaks omale ka seesuguseid tegema. Ehk kus selle riide ots, mis seesuguste prantsuse preilnate kleitide sisse ärakulub, mis süllaga mõeta alt lai, mitu krooku kahekorra ja saba weel lohinal mööda maad taga? Olgu ta rääkimata! Jumal annaks, et sellegi poolest asi paraneks.

Ja weel 2) ja 3) on paar asja, mis uuemal ajal wäga wõimust wõtawad ja kahju saatwad, on wiin ja tubakas ja weel wiimseks paieri õlut, kellest kõigist mõned sõnad tahame tähele panna. Mõni ütleb: „Ma olen eluaja mõnikord kui juhtus, suutäie wiina wõtnud, aga kahju 'pole ta mulle iialgi teinud.“ Tõsi küll, kes ted